

RASPORED SV. MISA U VUGROVCU 4.VIII – 10.VIII 2014.

PON.	-----	-----
UTO.	u 18.00 sati	+ ĐURO Poljak god., IGNAC i ANA Trempetić, ANTUN i obit. Gabrić, FRANJO Facković, ++ obit. Brkić i Faust, SLAVKO i STJEPAN Tomurad, IVAN Kuntić, KATICA god., i IVAN Popović
SRI.	-----	-----
ČET.	-----	-----
PET.	u 18.00 sati	Nakana
SUB.	u 18.00 sati	+ IVAN Poljak god.
NED.	u 9.15 sati	župna

OBAVIJESTI:

Utorkom iza svete mise **Treće srce** moli za Nerođene

HODOČAŠĆE- Molitveni vijenci Kraljice obitelji organiziraju hodočašće Majci Božjoj od Krasna u subotu 30. 8. 2014. Cijena je 120 kn. Prijave kod Sanje

U nedjelju 10. VIII hodočašće na TRŠKI VRH

U nedjelju 31. VIII hodočašće u PLETERNICU-GOSPI od Suza

Kroz srpanj i kolovoz nedjeljna sveta misa u župnoj crkvi samo u 9.15 sati.

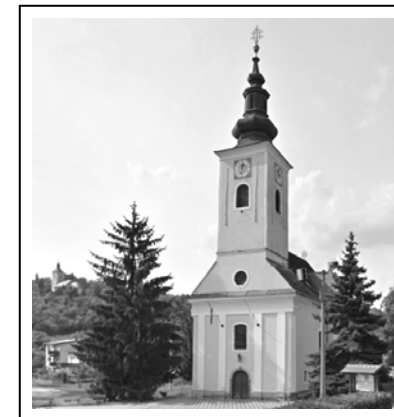
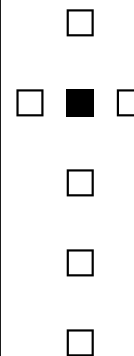
Započinjemo pripreme za radove na Krovištu župne crkve- za sada ćemo prikupljati za CRIJEP- unaprijed hvala za Vaše darove.

Imate najnoviji broj Glas Koncila, naš župni listić,
www.zupa-vugrovec.com

Pripremio i uredio: vlč. Filip Lucić, upravitelj Župe sv. Franje Ksaverskog – Vugrovec
Tel. ++385 1 20 44 255 □ ■ □ Broj umnoženih primjeraka: 350
Žiro-račun Župe: 2360000-1101843779 IBAN: HR1423600001101843779

ŽUPNI LISTIĆ

Župe sv. Franje
Ksaverskog
□ VUGROVEC □
godište X, broj 30(499)
3. kolovoza 2014. godine

XVIII. nedjelja kroz crkvenu godinu (Mt 14,13-21)

U ono vrijeme: Kad je Isus čuo za smrt Ivana Krstitelja, povuče se odande lađom na samotno mjesto, u osamu. Dočuo to narod pa pohrli pješice za njim iz gradova. Kad on iziđe, vidje silan svijet, sažali mu se nad njim, te izliječi njegove bolesnike. Uvečer mu pristupe učenici pa mu reku: “Pust je ovo kraj i već je kasno. Otpusti dakle svijet: neka odu po selima kupiti hrane.” A Isus im reče: “Ne treba da idu, dajte im vi jesti.” Oni mu kažu: “Nemamo ovdje ništa osim pet kruhova i dvije ribe.” A on će im: “Donesite mi ih ovamo.” I zapovijedi da mnoštvo posjeda po travi. On uze pet kruhova i dvije ribe, pogleda na nebo, izreče blagoslov pa razlomi i dade kruhove učenicima, a učenici mnoštvu. I jeli su svi i nasitili se. Od preostalih ulomaka nakupiše dvanaest punih košara. A blagovalo je oko pet tisuća muškaraca, osim žena i djece.

Komentar:

Današnje nam evanđelje donosi dojmljiv događaj umnažanja kruha. Isus na konkretan način pomaže ljudima koji su ustrajali u osluškivanju Riječi. Želimo li se prepoznati kao Isusovi učenici, onda vrijedi i za nas Isusova zapovijed koju je tada upravio apostolima: “Dajte im vi jesti!” Pet kruha i dvije ribe – naoko malo – ali kada se nesebično daruje za ljubav biva umnoženo. Pozvani smo Isusu dati ono što imamo, jer Isus može od naših sitnih darova učiniti čudesne stvari. Sva duhovna i materijalna dobra nama su darovana i povjerena da bismo živjeli dobro, ali još više i zato da bismo činili dobro. Ne smatrajmo se njihovim neograničenim gospodarima, nego kao Božji sluga, njihovi povjerenici. Tako ćemo svjedočiti da je kraljevstvo Božje među nama.

Miris

Jednoga hladnoga jutra u bolnici je prije vremena rođena djevojčica s brojnim poremećajima.

Bilo je to sićušno stvorenje, a njezini su roditelji bili duboko potreseni kada je liječnik rekao: „Vjerojatnost da će preživjeti vrlo je mala. Samo deset posto je moguće da preživi noć, ali ako i preživi, sigurno je da će cijeloga života imati velike posljedice.“ Otac i mati su se ledili od straha slušajući liječnika koji je objašnjavao koje će sve probleme imati djevojčica. Neće moći hodati, a bit će gluhonijema, slijepa, mentalno zaostala i još mnogo toga. Majka, otac i njihov petogodišnji sin željno su očekivali djevojčicu, a sad su bili suočeni sa činjenicom da će se njihova očekivanja zauvijek raspršiti. K tomu su se pojavili toliki problemi. Nervni sustav djevojčice nije se razvijao. Bio je po nju opasan svaki dodir, poljubac, zagrljaj. Nitko, ni njezini najbliži nisu joj smjeli iskazivati ljubav, morali su izbjegavati svaki dodir. Svi troje su se uzeli za ruke i molili stojeći u obliku malog srca u velikoj bolnici: „Svemogući Bože, Gospodaru života, učini ti što mi ne možemo učiniti: pobrini se za malu Dijanu, privini je na svoje srce, zagrli je da osjeti svu našu ljubav.“

Dijana, drhtavi smotuljak, počela se micati. Sljedećih je tjedana postupno dobivala na težini i napredovala. Dva mjeseca kasnije njezini su je roditelji mogli prvi put zagrliti. Pet godina kasnije Dijana je bila vedra djevojčica koja je s povjerenjem gledala u budućnost, a želja za životom u nje je sve više rasla. Znakova tjelesnih i duševnih poremećaja nije bilo; bila je posve normalna, živahna i pametna djevojčica.

No to nije kraj priče.

Jednog sparnog poslijepodneva u parku nedaleko od kuće, dok je njezin brat s prijateljima igrao nogomet, Dijana je sjedila u maminu krilu. Brbljala je kao i obično o svemu, a onda odjednom zašutjela. Stisnula je ruke kao da nekoga grli i upitala mamu: „Osjećaš li?“

Mama je u zraku osjetila miris nadolazeće kiše i rekla: „Da, uskoro će pasti kiša“. Malo nakon toga, Dijana je podigla glavu i trljajući ruke povikala:

„Ne, miriše po njemu. Miriše kao kad te Bog jako zagrlji.“

Mama je briznula u plač, a djevojčica se izvukla iz njezina krila i otrčala se igrati s drugom djecom.

Potvrdila je ono što je žena dugo nosila u svom srcu. Dok god je bila u bolnici boreći se za život, Bog se brinuo za malenu. Često ju je grlio, tako da je njegov miris ostao utisnut u Dijanino pamćenje.

U svakom djetetu ostane miris Boga. Zašto se toliko žurimo da ga izbrišemo?

Bruno Ferrero

DAROVI ZA CRKVU

1. GORDANA POLJAK odv. Poljaki Prekvršje **200 Kn**

Svim darovateljima iskreno hvala

utorak 05. kolovoz

Dan pobjede i domovinske zahvalnosti i Dan hrvatskih branitelja slavi se u Hrvatskoj 5. kolovoza svake godine kao spomen na pobjedu u Domovinskom ratu. Na taj datum 1995. Hrvatska vojska je oslobodila okupirani grad Knin u vojno-redarstvenoj operaciji Oluja.

Nebo na bodove!

Neka se dobra kršćanka pojavila na nebeskim vratima. Bijaše jako uplašena. Sveti ju je Petar srdačno primio, ohrabrio je, ali i ozbiljno upozorio: "Za ulazak u nebo treba imati stotinu bodova." Žena je počela nabrajati: "Bila sam vjerna svomu mužu cijeloga života. Kršćanski sam odgojila svoju djecu - nije neki velik uspjeh, ali učinila sam sve što sam mogla. Dvadeset i dvije sam godine podučavala vjeronauk, radila sam u misijama kao volonterka i vodila župni Karitas. Strpljivo sam podnosila osobe oko sebe, osobito župnika i svoje ukućane!" Kad je zastala da predahne, sveti će joj Petar: "Dva i pol boda!"

Žena je počela strepiti. Zatim je nastavila: "Ah da, dohranila sam svoje roditelje, oprostila sestri s kojom se bijah posvađala oko ostavštine. Zatim, nikada nisam propustila nedjeljnu misu, osim kad su mi se djeca rađala. Dolazila sam na korizmene propovijedi i na duhovne obnove, redovito molila jutarnje i večernje molitve, a u svibnju i krunicu!" "To su tri boda!" - sveti će Petar. Žena bijaše očajna. "Samo tri boda?! Kako se uopće može doći do stotine?" Sa suzama u očima, drhtavim će glasom ona: "Ako je tako, onda me može spasiti jedino Božje milosrđe!" "Sto bodova!" - poviče sveti Petar.

"Milosrdan je i milostiv Gospodin, spor na srdžbu i vrlo dobrostiv..."

Jer kako je nebo visoko nad zemljom, dobrotu je njegova s onima koji ga se boje...

Kako se otac smiluje dječici, tako se Gospodin smiluje onima što ga se boje.

Jer dobro zna kako smo sazdani, spominje se da smo prašina." (Ps 103)